

ע"מ 2064/16
 בית המשפט הצבאי לערעורים
 ע"מ 2065/16
 ע"מ 2066/16
[ע"מ 2067/16](#)

ע"מ 2064/16
 ע"מ 2065/16
 ע"מ 2066/16
 ע"מ 2067/16

בית המשפט הצבאי לערעורים

בפני כב' השופט: סא"ל רונן עצמון

העוררים: 1. לואי מוחמד אסמאעיל מחארזה, ת"ז xxxxxxxxxxxx

2. נאיף מוחמד אסמאעיל מחארזה, ת"ז xxxxxxxxxxxx

3. אברהים עבד אלכרים סעיד אלמחארזה, ת"ז xxxxxxxxxxxx

(באמצעות ב"כ עו"ד דרוויש נאשף)

4. מוחמד גהאד סעיד מחארזה, ת"ז xxxxxxxxxxxx

(באמצעות עו"ד זנאתי)

נגד

המשיבה: התביעה הצבאית – משטרת ישראל

(באמצעות ב"כ פקד ניר חסף)

ערר על החלטת ביהמ"ש הצבאי ביהודה (בפני כב' השופט רס"ן חיים בלילטי)

בתיק פ.א. 121806/16 מיום 03.05.16

(העררים נדחו)

תאריך הישיבה: 04 במאי 2016, כ"ו בניסן התשע"ו.

החלטה

העוררים עצורים לצורך חקירה מאז 19/4/16. מעצרים הווארד מספר פעמים, ולאחרונה הווארד ב-6 ימים נוספים בידי כב' השופט רס"ן חיים בלילטי.

בהחלטתו מיום 3/5/16 כתב השופט הנכבד, כי לאחר דיון ממושך ועיון מעמיק בראיות שנאספו, הוא התרשם כי בוצעו פעולות חקירה רבות, חלקן ממושכות, נאסף חומר ראיות רב שחזק את התשתית הראייתית ואף יצר "צורכי חקירה נוספים". הוא לא מצא הבדלים משמעותיים בין חלקיהם של העוררים במעשים, ולכן גם נתן החלטתו באופן מאוחד לכולם.

השופט קמא השתכנע, שפערים שונים בתשתית הראייתית מצדיקים את המשך החקירה, פעולות החקירה שהוצגו בפניו מוצדקות ודורשות את ימי מעצר נוספים, אך לא את מלוא 7 הימים שביקשה המשטרה. תקופת המעצר שאישר השופט קמא מסתיימת ביום 8/5/16.

על החלטה זו הוגש ערר מאוחד מטעם ארבעת העצורים. שלושה מבין העוררים מיוצגים בידי עו"ד נאסף וסנגורו של הרביעי, מחמד, פועל בתיאום עמו. לכן נערך גם הדיון בערר במאוחד, הראיות והחשדות משותפים לכולם, ולכן גם ההחלטה בערר תינתן במאוחד.

לא אוכל לעבור לסדר היום לפני שאתייחס להתנהגותם של הסנגורים בדיון בפניי. במהלך הדיון בערר התפרץ עו"ד נאסף מספר פעמים לדבריו של הטוען המשטרתי ואף הפנה כלפיו אמירות מעליבות. כשהערתי לו על כך, במקום לחדול ולהתנצל, דווקא הרים את קולו ואף התבטא בזלזול כלפי מערכת בתי המשפט הצבאיים והנורמות לפיהן היא פועלת. הטוען המשטרתי אמר כי התנהגותו של עו"ד נאסף בפני השופטים בערכאה הראשונה הייתה בוטה אף יותר. משום-מה, עו"ד זינאתי בחר לחקות את התנהגותו של עו"ד נאסף במקום להסתייג ממנה, ואף הוא התבטא בחוסר כבוד כלפי מערכת בתי המשפט הצבאיים, ואף קרא לה "חותמת גומי" של גורמי החקירה. התריתי בסנגורים במהלך הדיון ולאחריו, וגם עתה יש להבהיר להם, כי אינם רשאים להמשיך בדרך זו. עליהם לנהוג בנימוס בעמיתיהם בתביעה ובמשטרה, ולהתבטא בכבוד בבית המשפט, שהם בחרו להופיע בפניו. עוד הבהרתי, שאמירות כלליות, לפיהן בבית משפט צבאי באזור אין הליך שיפוטי ענייני או עצמאי, הן אמירות המבזות את בית המשפט. הסנגורים נדרשים שלא לחזור על אמירות כאלה בעתיד, בכל הערכאות, כדי להימנע מאי-נעימויות.

ולגופו של עניין.

תמצית טענותיהם של הסנגורים היא כדלקמן:

א. בית המשפט קמא שגה כאשר לא הורה לחוקרים להשיב לשאלות שונות שהפנתה אליהם ההגנה, ואשר נוגעות להתפתחויות בחקירה. היה עליו להורות לגלות להגנה אם יש כבר תוצאות לבדיקות מעבדה שנעשו למוצגים שונים שנתפסו.

ב. בבית המשפט קמא הודיע החוקר כי לא מיוחס לעוררים חשד לגניבת רכב, אך היום התברר כי הם דווקא נחקרו בחשד זה. בית המשפט מנוע מלהתייחס לחשד זה, עד שהחוקרים לא יתקנו את נוסח פנייתם לבית המשפט בבקשת המעצר.

ג. לאחר שנחקר אדם, שמסר כי העורר אברהים שכר ממנו את המקום, שנטען כי הוא "משחטת רכב", צריכים החוקרים לציין מה חלקו של כל אחד מן העוררים בחשדות נגדם.

ד. החקירה לא מתקדמת בקצב מספיק ויש להורות לסיימה. לאחר 16 ימי חקירה צריכים היו החוקרים להטיח בעצורים את החשדות והראיות המצריכים את תגובתם.

ה. כיוון שמדובר בחשדות לעבירות רכוש, אין הצדקה לחקירה כה ממושכת, ובית המשפט צריך היה להורות לחוקרים לסיים את החקירה ואת הבדיקות המעבדתיות במועד קרוב.

ו. לא הוצגו ראיות המוכיחות מה היה היסוד הנפשי של החשודים, וככל הנראה מדובר במעשים שאינם מהווים עבירה.

ז. העורר מחמד – המיוצג על ידי עו"ד זינאתי – סובל מבעיית ראייה קשה, הוא כמעט עיוור ולא יכול לראות היטב את המסמכים והמוצגים שמובאים בפניו. למרות בקשתו ולמרות הוראת בית המשפט קמא, הוא לא טופל. עם זאת, לא הציג הסנגור מסמך רפואי כלשהו שיתמוך בטענות אלו. יש לציין, כי במהלך הדיון העורר מחמד לא הרכיב משקפיים.

נציג המשטרה הנכבד, השיב במתינות ראויה לשבח על טענות הסנגורים. לדבריו, שרשרת העררים ודיוני המעצר האחרונה גרמה לכך שהעוררים הובאו לבית המשפט בכל אחד משלושת הימים שקדמו לדיון, וכך נמנע מן החוקרים לחקור את העוררים במשך שלושה ימים, ולקדם את החקירה במידה הרצויה. לטענתו, השופט קמא בחן לעומק, במשך זמן רב, את הראיות הקיימות.

החוקר הציג בפניי את הראיות הרבות שנאספו עד כה, הפנה לראיות העיקריות, והסביר את האמצעים שננקטו, הפעולות שנעשו, הבדיקות שעדיין נערכות, ואת הפעולות המתוכננות לימי החקירה הקרובים. הוא השיב לשאלותיי על דרך חקירתם של העוררים, ומדוע לא הוצגו בפניהם ראיות מסוימות, ותשובותיו הניחו את דעתי. לבסוף ציין, כי העורר מחמד נשאל על ידו על בעיית הראייה שלו, ונענה כי יש לו "קצת בעיה", ולא נאמר דבר על עיוורון כמעט מוחלט כפי שטוען הסנגור.

מדברי הצדדים, מפרוטוקול בית המשפט קמא ומהחלטתו למדתי, כי כבי' השופט בלילטי הקדיש לדיון במעצר זה שעות רבות, ובחן לעומק את מכלול הראיות הקיימות; החלטתו מנומקת היטב והתוצאה שאליה הגיע נכונה, ולא מצאתי בהן טעויות כלשהן. גם החלטותיו להתיר לחוקר שלא להשיב לשאלות שונות היו סבירות, ואינן מצדיקות התערבות. חלק מן השאלות נגעו לחומר חקירה שטרם נחשף או לפעולות חקירה עתידיות, וחלק יכלו למצוא מענה בשיחה בין הסנגור לבין לקוחו. יתר על כן, לפי הרשום בפרוטוקול הסנגור שאל ונענה גם על דברים שהעוררים יכלו לספר לו בעצמם. יש להבהיר, כי מטעמי יעילות הדיון במעצר, יש להפנות לחוקרים רק שאלות הנוגעות לפעולות חקירה, שהחשוד לא יודע אותן בעצמו.

כאמור, גם אני עיינתי בחומר החקירה הרב שהביא עמו החוקר. מתוך מאות עמודי המסמכים שהובאו בפניי עולה תמונה ברורה למדי של מעורבות כל העוררים בעבירות הקשורות בגניבת כלי רכב ישראלים, פירוקם והחזקתם במגרש בשליטת העוררים. ניכר כי גורמי החקירה השקיעו בחקירה זו מחשבה ומשאבים רבים, החקירה התקדמה באופן ראוי, ולוחות הזמנים שלה סבירים. החקירה העלתה עדויות מפלילות, ראיות טכניות, ממצאים פורנזיים, ואף ראשית הודאה, העומדים בסתירה להכחשותיהם הגורפות של חלק מן העוררים, ומקימות כולן יסוד סביר בהחלט לחשוד בעוררים.

פעולות החקירה שעדיין נדרשות מצדיקות את המשך שהייתם של העוררים במעצר, והן בוודאי מצדיקות את ששת הימים שאישר בית המשפט קמא. מדובר בעבירות חמורות, שלפי הפסיקה עשויות להקים עילת מעצר של מסוכנות, ועילה זו מצטרפת לצורך למנוע שיבוש החקירה.

לא מצאתי ממש בטענות ההגנה, כאילו החוקרים מחויבים לחקור ולטעון רק לגבי חשדות שהוזכרו במפורש בדיון במעצר. מטבע הדברים, במהלך החקירה יכולים לעלות חשדות חדשים למעשי עבירה נוספים או בעלי אופי שונה ממה שהיה ידוע בתחילה, והחוקרים אינם מנועים מלחקור אותם רק משום שהם לא הוזכרו בבקשת המעצר. יש לזכור, כי בחקירה מחפשים החוקרים "מעשים" אסורים ולא "עבירות", והקביעה איזו עבירה תיוחס לחשוד מתקבלת בתביעה רק לאחר סיום החקירה. לכן, אין משקל מכריע לכותרת שנותנים החוקרים לבקשת החקירה והמעצר, ודי בכך שהיא מתארת באופן כללי את החשדות שיש לחקור. ראוי לסייג ולומר, כי אם ניתנו ימי חקירה **רבים** על סמך חשדות לעבירה **חמורה**, ולאחר מכן מתברר שהחשדות קלים בהרבה או שנדרשים ימים מעטים בלבד להשלמת החקירה, ההגנות מחייבת את החוקרים להסתפק בתקופת מעצר, שתתאים לחשדות ולפעולות החקירה העדכניות.

בהיעדר מסמכים רפואיים על ראייתו של העורר מחמד איני רואה אפשרות לדון בעניין. חזקה על גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר כי בדקו את העורר, וכי הוא יקבל את הטיפול הרפואי המתאים למצבו.

לאור כל זאת, לא ראיתי סיבה להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא, ואני דוחה את העררים.

ניתנה היום, 5 במאי 2016, כ"ז בניסן התשע"ו, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

שופט

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

רו"ן עצמון 54678313-2064/16
 נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה